

1-13-13. End ere de andris Vidne ej imod de førstis, da er det ej fornøden, at de første dertil kaldis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til noten til 1-13-12.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-14. Dersom nogen af Parterne skyder paa andre Vidnisbyrd og Bevisning, end hand da tilstæde haver, da tilstædis det hannem, dog ikke uden een gang, og skal da nævnis, hvad Vidnisbyrd hand paaskyder.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet, jf. Nellemann: Alm. del, s. 16.

Forslagsstillerne mener, at bestemmelsen er overflødig og forældet.

1-13-15. Bevisis det, at den, som vidner paa een anden, er hans aabenbare Uven, eller Avindsmand, da bør hans Vidnisbyrd ej at anseis.

Bemærkninger:

Stig Iuul har markeret artiklen som bortfaldet.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-13-14.

1-13-16. Villige Vidner, saasom: Husbond, Hustrue, Børn, Tyende, Søskinde, eller lige saa nær besvogrede, skulle ej anseis, med mindre ingen anden Vidne kand havis, fornemmelig i Drabs, Volds, eller deslige, Sager; Ti da skulle de vidne, som afveed.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 170.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-17. Villige Vidner skulle de og holdis for at være, som selv i den Gierning medværet have, hvorom de skulle vidne.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører sml. retsplejelovens § 188, stk. 4.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-18. Vidner Barn, der under sine femten Aar er, da kand det Vidne hverken reisis, eller fældis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører sml. retsplejelovens § 184, stk. 2.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-19. Intet Udædisk Menneske, eller nogen anden, som forvunden er for nogen Uærlig Sag, Tyverj, Forræderj, eller Troldom, skal staa til troende i Vidnisbyrd, eller i andre maader, i hvad de ville sige og vidne paa nogen.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører sml. retsplejelovens § 188, stk. 2.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-20. Den, som Ustadig befindis i sit Vidne, og nu siger et, nu et andet, og nu bejaer noget, nu fragaar det igjen, bør ej at staa til troende; [...]

Bemærkninger:

Straffebestemmelsen blev ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308. Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved retsplejelovens § 292 m.fl.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-21. Hvo Vidne vil føre paa hvis een anden sagt haver, hand skal det gjøre paa fersk Fod og til første Ting, som hand lovlig Kald og Varsel til kand give, efterat hand om saadan Paasagn er videndis vorden; Ellers skulle Vidne paa eens Mund ikke gielde imod hans benegtelse.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved retsplejeloven.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-22. End efter Aars forløb maa ingen Vidne føris paa hvis nogen af andens Mund hørt haver.